

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

zaterdag 1 okt. 1 Timotheüs 2:1

'Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid.'

Paulus vermaant, dat wil zoveel zeggen als: aanspreken, erbij/naast roepen. Dat heeft als effect dat je met hem meeloopt, luistert en overweegt. Misschien moet ik me laten aanspreken en aanpassen aan wat ideaal is.^{Ef.4:11-13} Tot erkenning van de Zoon van God.

Uit de tekst van donderdag begrijpen we dat een groot deel van de beschikbare tijd van Paulus opging aan vermanen en opvoeden van nog onvoldoende gerijpte gelovigen. Hij geeft hier Timoteüs mee om voor alle mensen te bidden, dus ook voor de 'ongezelligen', zelfs voor machthebbers en hooggeplaatsten. Dat valt niet mee! Soms wordt er wel voor gebeden, maar als dan het amen valt, barst daarna meteen de kritiek los over wat ze allemaal verkeerd doen! Bedenk dat God Redder is van alle mensen (ja, ieder op Zijn tijd). God hoort, verhoort, niet alleen het gebed, maar ook de rest van de dag! Het gebed heeft een belangrijk doel, n.l. dat wij zo lang mogelijk een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid. Wij hebben immers een hemels burgerschap bij God, mogen anderen dát gaan zien en horen!

zondag 2 okt. Daniël 2:21

'Geprezen zij de naam Gods van eeuwigheid tot eeuwigheid [van de eon tot de eon], want Hem behoort de wijsheid en de kracht! Hij toch verandert tijden [era's] en stonden, Hij zet koningen af en stelt koningen aan, Hij verleent wijsheid aan wijzen en kennis aan hen die inzicht hebben. Hij openbaart ondoorgrondelijke dingen en verborgen dingen, Hij weet wat in het duister is, en het licht woont bij Hem.' ^[NBG]

Daniël geeft uitbundig dank en eer aan God en beschrijft Zijn grootheid. Daniël heeft de oplossing verkregen voor de uitlegging van de droom van koning Nebukadnezar. De droom die Nebukadnezar zo vreselijk verontrustte. De moeilijkheid was dat hij niemand de droom wilde vertellen, maar hij eiste wel van zijn wijzen dat ze een niet onthuld raadsel moesten openbaren én verklaren aan de machtigste koning van die tijd!

Wij zijn op de hoogte van een ander groot 'raadsel' dat zelfs Daniël niet kende, en wat nog voor velen ondoorgrondelijk lijkt te zijn! Daarvan zegt Paulus in Efeziërs 3:8-9:

'Mij, de allergeeringste van alle heiligen, werd deze genade gegeven aan de natiën de onnaspeurlijke rijkdom van de Christus als evangelie te verkondigen en allen te verlichten wat betreft het beheer van het geheimenis, dat vanaf de eonen weggehouden was in God, Die alles schept, opdat nu door de uitgeroepen gemeente aan de soevereiniteiten en de volmachten te midden van de hemelingen de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt wordt.' ^[NCV]

Daar zijn wij deel van, daar zijn wij in betrokken, sinds dit geheimenis onthuld werd! Dank U, Vader!

maandag 3 okt. Psalm 73:26

*Al bezwijkt mijn hart en vergaat mijn lichaam,
de rots van mijn bestaan, al wat ik heb,
is God, nu en altijd.* ^[NBV21]

God, onze Vader, heeft beloofd
dat de dood, als laatste vijand, overwonnen wordt.

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

Dus al is ons menselijke vuur gedooft ...
Zijn handen zijn nooit tekort!

dinsdag 4 okt. **Psalm 23:1,2**

*De HEER is mijn herder,
het ontbreekt mij aan niets.
Hij laat mij rusten in groene weiden
en voert mij naar vredig water. [NBV21]*
"Hij laat nooit varen het werk van Zijn handen",
iedereen zal eens leven, zonder verdriet en pijn.
Aan álle droefenis zal een einde komen,
dat mag de verwachting van heel de schepping zijn.

woensdag 5 okt. **Jesaja 40:29**

*Hij geeft de vermoeide kracht,
de machteloze geeft Hij macht in overvloed. [NBV21]*
We mogen er mee rekenen onze geliefden eens terug te zien,
want de dood is niet 'voor altijd'.
Ál het verstorvene dat 'gezaaid wordt in de aarde',
zal bekleed worden met hemelse heerlijkheid.

donderdag 6 okt. **Spreuken 16:9**

*Vertrouw op de HEER met heel je hart,
steun niet op eigen inzicht.
Denk aan Hem bij alles wat je doet,
dan baant Hij voor jou de weg. [NBV21]*
Het leven is soms zwaar, intens en heftig.
Hartverscheurende gebeurtenissen doen ons pijn.
Mogen we onze blik dan opwaarts wenden
in 't verdriet, dat er mág zijn.
Draagkracht zult U tot ons zenden,
U houdt ons niet 'aan de lijn'.
Ook als 't hart 'niets meer kán vragen',
zult U er altijd voor ons zijn.

vrijdag 7 okt. **Prediker 7:14**

*Geniet dus op de goede dagen van het goede,
maar zie op de slechte dagen in
dat God naast de goede
ook de slechte dagen heeft gemaakt. [NBV21]*
Leer mij zijn als Job en U van nabij te kennen,
laat mijn hart U ontmoeten, in nederigheid.
Het gemis van dierbaren zal nooit wennen,
mag het zijn dat de verwachting daardoor niet slijt.
Dat de hoop die Ú gelegd heeft in mijn binnenste,
het verdriet van vandaag vér overstijgt.
Dank U, dat de verwachting moed zal geven,
hier en nu, in dit aardse bestaan.
De kracht om, ziend op U,
toch steeds weer door te gaan.

zaterdag 8 okt. **Prediker 3:11**

*God heeft alles wat er is
de goede plaats in de tijd gegeven,
en ook heeft Hij de mens inzicht in de tijd gegeven.
Toch kan de mens het werk van God
niet van begin tot eind doorgronden. [NBV21]*

Waarom toch moeten dingen zijn zoals ze zijn?
Dat is omdat God er plaats aan gaf.
Menselijk gezien soms verre van fijn,
maar we dragen het mee tot in ons graf.
Nee, 'aan ons wordt niets gevraagd',
kan een mens soms bitter bemerken.
Maar wacht tot God waarlijk Leven schenkt,
breekbare harten gaat versterken.

zondag 9 okt. **1 Corintiërs.15:49**

*Zoals we nu de gestalte van de mens uit het stof hebben,
zo zullen we straks de gestalte van de hemelse mens hebben.* ^[NBV21]
Zoals wij het beeld van 'de aardse' hebben gedragen,
zullen wij dat ook van 'de Hemelse' doen.
Dan komt er een eind aan al ons vragen
en verlangen we niet meer naar 'toen'.

maandag 10 okt. **Handelingen 17:26,27**

'Bovendien heeft Hij uit één iedere natie van de mensen gemaakt, om te wonen op heel het oppervlak van de aarde, vastgezette perioden en het begrenzen van hun woonoord bepaald hebbend, 27 voor hen om God te zoeken, of zij dus zeker mogen tasten naar Hem en Hem mogen vinden, weliswaar niet ver van een ieder van ons af zijnd,'
In Athene op de Areopagus betoogt Paulus dat DE God de bron is van alles. Hij heeft alles gemaakt en houdt alles in stand. Hij geeft adem en leven aan allen. En hij geeft aan iedereen zijn plek. Dat geldt voor de volkeren, maar natuurlijk ook voor ons als individuen. De grote God die alles bestuurt is niet alleen ver verheven, maar ook is hij zeer dichtbij. Elke hartslag en elke ademhaling van ons is uit Hem. Wat een rijkdom is het dat er niemand in ons leven dichterbij is dan onze liefdevolle Vader!

dinsdag 11 okt. **Psalms 139:5-10**

'Achter en voor belegerde U mij en U plaatste Uw hand op mij. 6 Wonderlijk is de kennis voor mij, ondoordringbaar. Ik kan er niet bij. 7 Waarheen zal ik gaan, weg van Uw geest en waarheen zal ik rennen, weg van Uw aangezicht? 8 Indien ik de hemelen beklim, U bent daar; en indien ik het ongeziene tot mijn kooi zou maken, zie!, daar bent U! 9 Draag ik vleugels van de dageraad, tabernakel ik in het verste van de zee, 10 zelfs daar is Uw hand. Die zal mij leiden en Uw rechterhand zal mij vasthouden.'
Misschien wel een van de bekendste psalmen als het gaat over Gods almachtig aanwezigheid. Het spreekt profetisch over Gods Zoon, onze Heer Jezus Christus, het spreekt over David maar het spreekt ook over ons allen. Het is God die ons met zorg gemaakt heeft in de moederschoot.^{Ps.139:13} Alle dagen van ons leven zijn bij Hem bekend. Heel ons leven is in Zijn hand. God omgeeft ons. Hij is er, Hij verliest ons nooit uit het oog en Hij laat ons nooit los. Niet in leven, niet in lijden en niet sterven, want Hij is de levende God die leven geeft: *'Als ik ontwaak dan ben ik nog steeds bij U'* ^{Ps.139:18}

woensdag 12 okt. **Job 12:9,10**

'Wie onder al deze weet dat de hand van JAHWEH dit deed, 10 in Wiens hand de ziel van al het levende is en de geest van alle vlees van de mens?'
Niemand is dichterbij ons dan God. Dat geldt voor ons als gelovigen in het bijzonder. Als nieuwe schepping zijn wij kinderen van God en verzegeld met zijn geest. Toch is het goed om steeds te beseffen dat God de levens van *alle* mensen in zijn hand heeft. Job bevestigt dit in Job 12. God heeft de geest en ziel van iedere sterveling in zijn hand. Dat is het geval in alle omstandigheden. We ontvangen als mens het goede en het kwade uit Gods hand (Job 2:10) en in dit alles is God niet ver weg, maar heel dichtbij. Er gaat werkelijk niets in ons leven, in ons denken en ons hart buiten Zijn waarneming om. Hij doorgrond en kent ons en onze omstandigheden. Het is allemaal in Zijn Hand.

donderdag 13 okt. **Mattheüs 10:29-31**

'Worden zeker niet twee musjes voor een duit verkocht? En niet één uit hen zal vallen op de aarde zonder jullie Vader. 30 En zelfs alle haren van je hoofd zijn geteld. 31 Vrees dan niet, jullie zijn van meer belang dan veel musjes...'

God bestuurt alles. Hij heeft met alles een bedoeling. Dat is in het groot zo, maar ook in het klein. Niets is voor Hem te groot en niets is voor Hem te klein. Hij is betrokken bij het allerkleinste. Zaken die we zelf niet snel noemenswaardig zouden vinden, daar is Hij innig mee verbonden. De Heer spreekt in Mattheus 10 erover hoe belangrijk de Vader ons vindt door zijn toehoorders erop te wijzen dat Vader betrokken is bij het leven en sterven van musjes. Hoeveel te meer is hij bij ons betrokken. Wij zijn Zijn kinderen! Hij heeft ons lief en weet wat wij nodig hebben (lukas 12:24-30) en dat gaat veel verder dan onze dagelijkse behoeften. Hij is vóór ons wie zal dan tegen ons zijn? (Rom8:28) Vreest dan niet.

vrijdag 14 okt. **Filippenzen 4:7**

'En de vrede van God, die al het denken te boven gaat, zal jullie harten en jullie gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus.'

"Vreest dan niet" zei de Heer Jezus.^{Matth.10:31} In onze geest hebben we door het woord van God alle reden om niet vrezen. Maar hoe erg kunnen we soms gebukt gaan onder zorgen en moeite. Door allerlei omstandigheden in de wereld om ons heen, door problemen in relaties of door ziekte of door het verlies van geliefden. De moeiten dringen zich soms zo aan onze ziel op. Paulus schrijft in Fil 4:6 dat we het allemaal bij God bekend mogen maken. Natuurlijk! God is zó dichtbij. Hij weet het. Hij kent ons hart. We kunnen alles wat we op ons hart hebben tegen Hem zeggen. Bij Hem is het veilig. Door het besef dat alles in Zijn Hand is en dat Hij alles tot een goed einde brengt kunnen we ons hart bij hem uitstorten *in dankzegging*. Dan zullen we de vrede van God ervaren. Het zal als een vesting zijn voor onze harten en gedachten in Christus Jezus.

zaterdag 15 okt. **2 Corintiërs 4:7**

'Wij hebben nu deze schat in aarden vaten, opdat het bovenmatige van de kracht van God is en niet uit ons'

De schat die wij hebben is de kennis van het Evangelie. God is onze schepper, en onze redder en geeft ons in Christus grote rijkdom waarover Paulus in zijn brieven schrijft en vooral in de Efeze brief. We zijn schatrijk! Gezegend met elke geestelijke zegen! We zijn verzegeld met Gods geest. Die hebben we gekregen als onderpand. Een grote schat maar in aarden vaten. Gods geest in ons! En ja, dan is het vaak zwakheid waar we mee te maken hebben. In ons lichaam, in onze relaties, in onze omstandigheden. De moeiten kunnen heel groot zijn. Maar juist dan worden we zo getroost en gesterkt door die schat in ons. Paulus schrijft in vers 16: *'Daarom worden wij niet moedeloos! Maar indien ook onze uiterlijke mens wordt aangetast, toch wordt ons innerlijk van dag tot dag vernieuwd.'*

zondag 16 okt. **Filippenzen 3:1**

'Voor het overige, mijn broeders, verheug jullie in de Heer. Dezelfde dingen aan jullie te schrijven is voor mij inderdaad zonder talmen, voor jullie is het echter zeker.'

In hoofdstuk 1 vers 13 schrijft Paulus over zijn gevangenschap. De brief aan de Filippenzen is vanuit deze gevangenschap geschreven. Geen situatie waarin vreugde op zijn plaats lijkt. Toch spreekt Paulus meerdere keren van vreugde in deze brief.^{2:18 en 4:4} Hij drukt ons in deze brief op het hart dat wij 'in de Heer' zo onnoemelijk veel reden hebben om ons intens te verheugen. Dus ook al hebben we gezien onze omstandigheden geen reden tot vreugde, we hebben het des te meer in HEM. Er is er Eén die alles in Zijn hand heeft en alles tot een goed einde brengt in het leven van al Zijn schepselen. En ieder schepsel zal met dezelfde vreugde dan ook van harte belijden en God toejuichen dat Jezus Christus Heer is! ^{Fil.2:10 en Rom.14:11} We gaan een toekomst tegemoet vol van leven en verzoening. Wat een vreugde is dat!

maandag 17 okt. **1Timotheüs 2:8**

'Ik wil dat bij iedere samenkomst de mannen met geheven handen bidden, vol toewijding, zonder wrok of onenigheid.' ^[NBV]

Paulus geeft hier geen instructie om de handen op te heffen bij gebed, in de schrift wordt geen fysieke houding voorgeschreven voor gebed. Maar als je de handen opheft, zoals men dit gebruikelijk was te doen in gebed, dit te doen met rechtschapen handen. Het gaat hier om de innerlijke gesteldheid van de bidder, zonder wrok of onenigheid. God ziet het hart aan. Bid daarom niet met onvrede in het hart en wees niet boos vanuit onze menselijke redeneringen, zoals, 'Waarom laat God deze dingen toe en grijpt Hij niet in?' 'Of wees niet bitter om wat de voor ons hooggeplaatsten en mensen van invloed doen.' 2:2 Dan ben je boos en redeneer je zonder te beseffen dat er één God is die alles plaatst en een Redder is van Allen. Alles op Zijn tijd en Wijze. 2:3-7

dinsdag 18 okt. **1Timotheüs 6:13**

'Ik draag jou op, voor het aangezicht van de God Die het al levend maakt, (...)' [NCV]

Paulus wijst hier op de levende God, de God bij wie de bron van leven is Ps.36:10 en levend maakt. Christus Jezus is de eersteling die levend gemaakt werd om nooit meer te sterven. Rom. 6:9 Zoals heel de mensheid door één daad van Adam sterveling zijn, zo hebben wij in Christus de zekerheid dat elk mens het Leven zal ontvangen. 1 Cor.15:22 Hier valt niet aan te ontkomen! De levende God is een redder van alle mensen. 1Tim.4:10

woensdag 19 okt. **Marcus 12:32**

'De schriftgeleerde zei tegen hem: 'Inderdaad, meester, wat u zegt is waar: hij alleen is God en er is geen andere God dan hij, ...' [NBV]

De schriftgeleerde wilde Jezus testen en vroeg welk gebod het eerste van alle is. 12:28

Jezus antwoord met: "Het eerste is: Hoor, Israël, de Heer, onze God, de Heer is één..." 12:30 ontleend aan het 'Sjema. Deut.6:4 Omdat er slechts één God is, zijn er geen concurrenten of rivalen in het spel. Wat Hij zich voorneemt gebeurt. Niemand die Hem weerhoudt. Omdat er één God is kan Hij ook werkelijk God zijn!

donderdag 20 okt. **Matteüs 5:17,18**

'17 Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. 18 Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet een jota of een tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied.'

Er zal niet één jota of tittel vergaan van de wet: Matth.5:18 met deze woorden wordt het in het vorige vers gezegde extra onderstreept. Zelfs het geringste van de wet wordt nog niet ontbonden. De jota, de kleinste letter van het hebreeuwse of griekse alfabet en de tittel, het kleine haakje aan bepaalde hebreeuwse letters of het kleine leesteken bij bepaalde griekse letters, zijn een sprekend beeld van dat geringste. Het geringste van de wet zal niet vergaan, eer de hemel en de aarde vergaat, d.w.z. in heel deze bedeling, tot aan de voleinding van de aeonen. ofwel eer alles zal zijn geschied.

vrijdag 21 okt. **Genesis 31:45**

'Daarop koos Jakob een steen uit en zette hem rechtop als gedenksteen;' [NBV]

Jakob neemt een steen en zet deze overeind, tot een gedenksteen of opgericht teken. De steen is in de Schrift een beeld van Christus. Ps.118:22, Hand.4:11 Door het volk en haar leiders weliswaar veracht (verworpen en gedood), maar door God opgericht, want Hij heeft Hem opgewekt. Christus is de Eersteling die opgewekt is uit de doden 1Cor.15:20, 23 en is de eerste opgerichte steen. Overigens wordt in Joh.8:7 ook gesproken van een eerste steen: "Degene van jullie die zonder zonde is, laat hij als eerste een steen werpen..." Het woord dat hier vertaald is met *werpen*, wordt op andere plaatsen vertaald met *leggen*. Zit in deze uitspraak van de Heer niet al verborgen dat Hij, degene zonder zonde, de eerste steen zou leggen?

zaterdag 22 okt. **Filippenzen 1:27**

'Alleen, gedraagt u waardig het evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig blijf, ik van u moge horen, dat gij vaststaat in één geest, één van ziel mede strijdende voor het geloof aan het evangelie,...

In het Evangelie vraagt God niets, Hij eist ook niets, Hij heeft wat te melden: een goed bericht! Want Hij, de Schepper van hemel en aarde, is de Redder van alle mensen!

Wat staat nu degene te doen die dit vandaag mag geloven?^{1:29} Heel simpel: doorgeven! Delen, daar is het een mededeling voor. Voor dit goede bericht te stáán, ook al brengt het tegenstand en strijd met zich mee. Waarbij het uiteraard ook van belang is dat heel je gedrag ook reclame is ("waardig") voor dit goede bericht.

In het Evangelie gaat het niet om onze praktijk. Om ethiek of regel zus of zo. Het is juist omgekeerd: in de praktijk van ons leven gaat het om het Evangelie, het goede bericht! Zegt dát voort! En laat je hele doen en laten, een aanbeveling, een versiering daarvan zijn.

zondag 23 okt. **Zacharia 14:8**

'Op die dag zal het geschieden dat er levend water vanuit Jeruzalem zal stromen, de ene helft ervan naar de zee in het oosten en de andere helft ervan naar de zee in het westen.'
[HSV]

Zacharia 14 spreekt over de dag dat JAHWEH zal verschijnen en zijn voeten zal zetten op de Olijfberg. De berg zal middendoor splijten, zodat het volk dat de Naam aanriep, daardoor zal kunnen wegvlugten. Vanaf de dag van deze aardbeving zal er ook een nieuwe bron ontstaan en maar liefst twee rivieren. De ene rivier zal stromen naar de Middellandse Zee (westelijk) en de andere rivier naar de oostelijke zee, wat nu nog de Dode Zee heet. Maar die Dode Zee zal een levende zee worden met zelfs vissersplaatsen aan de oevers! ^{Ezech.47:10} Het is veelzeggend dat de levende wateren zullen stromen *vanuit Jeruzalem*. De stad waar bijna 2000 jaar geleden, de Eersteling uit de doden, onvergankelijk leven aan het licht bracht. Hij doet de dood teniet – Hij brengt het al tot leven!

maandag 24 okt. **1 Corinthiërs 13:13**

'Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.' Paulus spreekt tegen de Corinthiërs over drie geestelijke blijvende principes: geloof, *verwachting* en liefde. Die zijn, ook voor ons geestelijk leven, van groot belang. U zegt misschien, waarom staat hier niet '*hoop*', maar: '*verwachting*'? Daar zal deze week naar gekeken worden, want er is in het Nederlands én in het Grieks, waarin de apostel Paulus schreef, wel wat verschil tussen *hoop* en *verwachting*.

Geloof gaat vooraf aan verwachting. Namelijk de vaste verwachting, dat God Zijn uitspraken wáár maakt. Een vertrouwen in de zekere vervulling van Gods beloften. *Voor ons* gaat het dan om beloften, die God via Paulus specifiek aan leden van het lichaam van Christus gaf. Maar dat zijn *niet* dezelfde beloften als die God gaf aan Zijn uitgekozen volk Israël. Zij kregen een ándere '*hoop*' dan de leden van het lichaam van Christus. Beide groepen, Israël en het lichaam van Christus, kregen een verschillende toekomst aangekondigd, die echter voor beide gebaseerd is op het werk, dat Christus heeft volbracht!

Van 'onze' geestelijke principes: geloof, verwachting en liefde, is (Gods) belangeloze liefde de 'grotere', zo schrijft Paulus. God dóet wat Hij ons belooft en Zijn liefde is altijd blijvend!

dinsdag 25 okt. **Handelingen 3:5**

'En hij hield zijn blik op hen (Petrus en Johannes) gevestigd in de verwachting iets van hen te ontvangen.'

Een vanaf zijn geboorte verlamde man, gelegd bij de deur van de gewijde plaats in Jeruzalem (tempel terrein), keek Petrus en Johannes aan, ^{Hand. 3:1-8} *hopend* iets van hen te ontvangen. Hij was er niet zeker van, of zij hem iets konden en wilden geven, maar hij *hoopte* daarop.

Zowel in het Nederlands, als in het hier gebruikte Grieks is 'verwachten' niet exact hetzelfde als 'hopen op'. Je kunt *hopen* op een prijs wanneer je een lot hebt gekocht; het blijft echter onzeker. Maar bijvoorbeeld een vrouw kan een baby'tje *verwachten*. Hoop steunt meestal op wensen en dergelijke, die uit kúnnen komen, maar ook gemakkelijk helemaal niet. De verlamde man is hier een beeld van het volk Israël, dat vanaf zijn geboorte verlamd was. Hij hoopte iets te ontvangen van de apostelen. Door Petrus en Johannes wordt hij dan *opgewekt* en worden *zijn voeten 'vast gemaakt'*. Zodat hij daarna, in de tempel gebracht, wandelt, springt ^{verg. Jes.35:6} en God looft! Hij kreeg veel méér dan waarop hij *hoopte*, zonder ergens zeker van te kunnen zijn. Laten wij dan, die zoveel *geestelijke* zegeningen als *verwachting* kregen (naast ook al voor nú), God uitermate danken en loven!

woensdag 26 okt. **Mattheüs 11:3**

'Zijt Gij het, die komen zou, of hebben wij een ander te verwachten?'

Johannes ('de dooper') zit in de gevangenis en laat dit via zijn discipelen aan Jezus vragen. Aanvankelijk getuigde hij ervan, dat Jezus de Zoon van God is. ^{Joh. 1:33,34} Ook had hij gezegd:

'Zie, het Lam van God!' ^{Joh. 1:36} Maar *hier, in de gevangenis*, was hij er onzeker over (geworden), of Jezus nu wel of niet Degene was, Die aan Israël als hun Messias was beloofd. Hij laat daarom vragen (letterlijk vertaald): *'...of zijn wij hopen (op) een ander-(soortige)?'* De Heer antwoordt hem door te wijzen op Jesaja, op de Schriften!

Het Griekse woord, hier door Johannes gebruikt, drukt zijn onzekerheid uit (pros-dokaō, NBG51: 'verwachten'). Er zit een element 'schijnen' in (Gr.: dokeō). Als iets zo 'schijnt' te zijn, hoeft het niet werkelijk zo te zijn. Johannes *hoopte* erop, maar was onzeker aangaande Hem. Dit 'pros- dokaō' gebruikt Paulus, geleid door Gods geest, in zijn brieven aan het lichaam van Christus, nooit! Waarom niet? Omdat de zegeningen, die God het lichaam van Christus gaf/geeft, 100% zéker zijn! Uiteraard waren sommigen in Israël er óók, van binnen uit, zéker van, dat Hij hun Messias was en is. De 'Emmaüsgangers' getuigen van die *verwachting*, ^{Luc. 24:21} en dan wordt dus een *ánder Grieks woord* gebruikt. Maar in genade nu hebben *wij* een vaste *verwachting*. We zijn immers *verzegeld* met de geest van de belofte, de heilige! ^{Ef. 4:30} Wat een rijkdom, zo'n zekere *verwachting!* Hém alle dank!

donderdag 27 okt. **Romeinen 8:23b-24**

'[...] de verlossing van ons lichaam. 24 Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet?'

Paulus schrijft hier over **verwachting** en **verwachten**. Je bent er in je hart volledig van overtuigd, dat het beloofde betrouwbaar is en in de toekomst werkelijkheid zal zijn. Maar meestal ging daar wel een 'belofte' aan vooraf. Iets werd je door God aangekondigd en nu wacht je op de 'uitbetaling' ervan. Stel dat je een lootje in de loterij kocht en je *hoopte* op een prijs (je bent er niet zeker van). Maar dan komt de uitslag en op jouw nummer is een prijs gevallen. Nu mag je je prijs *verwachten!* Er is een aankondiging geweest en je mag ervan overtuigd zijn, dat je je prijs gaat krijgen. Zodra je die hebt gekregen, hoef je hem niet meer te *verwachten*, want je kunt je prijs nu gewoon zien. Al gaan voorbeeldjes vaak ergens mank, iets dergelijks bedoelt Paulus hier. Hij gebruikt niet het Griekse woord met het element 'schijnen' erin (zie dinsdag). Nee, het Grieks hier ('elpis' en het werkwoord 'elpizō') duidt aan: in je hart overtuigd zijn, dat het werkelijkheid wordt; je vertrouwt daarop. We zijn er helemaal van overtuigd, dat God ons lichaam 'vrijkoopt'. Dat gebeurt, zéker, alleen zien we het nu nog niet met onze ogen...

vrijdag 28 okt. **Romeinen 8:25**

'25 Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding.'

In plaats van 'hopen op' zou je het eigenlijk vertalen met: 'verwachten'. En het woord wat hier dan wél vertaald is met 'verwachten' geeft juist aan: wachten op. We zien nog niet daadwerkelijk wat wij verwachten, maar we wachten er wel op, namelijk door volharding! Wat er maar om ons heen gebeurt, toch zijn wij er zeker van, dat God (onze) omstandigheden in Zijn hand houdt en dat Hij ons, ons lichaam, gaat verlossen (vrijkopen), heerlijkheid gaat geven! Dit bederfelijke en stervende lichaam zal onverderfelijke aandoen, zal met onsterfelijke bekleed worden. Wij zullen veranderd worden! ^{1Kor. 15:52-54} Dat is beloofd en als onderpand daarvoor gaf Hij nu al Zijn geest in ons. Het is slechts erop wachten, door volharding, tot het beloofde werkelijkheid is! Wat een *verwachting!*

zaterdag 29 okt. **Lucas 23:8**

'Toen Herodes Jezus zag, was hij zeer verheugd. Want hij had Hem reeds geruime tijd willen zien, omdat hij van Hem hoorde, en hij hoopte een of ander teken door Hem te zien geschieden.'

Als Jezus (na Zijn gevangenneming) door Pilatus naar Herodes gestuurd wordt, is deze erg blij. Hij had namelijk (veel) over Hem gehoord en wilde Jezus al langere tijd zelf zien. Herodes had dan ook een vaste overtuiging in zich, de *verwachting, dat Jezus een teken zou doen* voor zijn ogen. Deze verwachting echter was niet gebaseerd op een eerdere belofte of uitspraak van GóD. Zo rekende Herodes er dus op, dat de Heer dit wel zou doen! Echter, met de tekenen die de Heer deed, liet Hij keer op keer *in overeenstemming met*

de Schriften, met beloften van God, zien, dat Hij Israëls Messias, de Komende, de Koning, was! Maar de sterke verwachting die Herodes hier toont, was niet overeenkomstig Gods woord, zodat hij daarin teleurgesteld werd! Een mens kan wel ergens helemaal van overtuigd zijn en een daarmee overeenkomstige verwachting hebben, maar hoe sterk ook, ze komen slechts uit als ze naar de Schriften zijn! Herodes hoopte niet op een teken, hij wist het voor zichzelf zeker, maar toch... De Heer doet dát, wat Hij beloofd heeft. En dáár kan je mee rekenen, dát kan je verwachten!

zondag 30 okt. **Hebreeën 11:1**

'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.'

Geloof (wat ook 'vertrouwen' aanduidt) is aanneming van zaken, die je naar de Schriften mag *verwachten*. De aantoning, het blootleggen, van zaken die je nu niet ziet. Zoals we deze week zagen is 'hopen op' zwakker dan verwachten. Hoop gaat meer richting wensen, en u weet hoe het gaat met wensenlijstjes... Maar voor de Hebreeën én voor ons geldt: Zijn beloften (mits ze jou betreffen) stáán, je mag ze aannemen en de verwerkelijking ervan in je hart voor zeker houden, het verwachten. Voor ons dus: Zijn Genade alleen!

maandag 31 okt. **2 Corinthiërs 1:17**

Was dit inderdaad een lichtvaardig voornemen? Komen al mijn plannen werkelijk voort uit wispelturigheid, zodat ik het ene moment ja zeg en het andere moment nee?

Paulus werd er door sommigen uit de gemeente in Korinte van beschuldigd, dat hij zijn plannen om naar hen toe te komen uit vrees voor hen had aangepast. Paulus weerlegt dat door te schrijven, dat hij niet naar het vlees handelt: lichtvaardig en impulsief, maar juist uit liefde voor hen om ze te ontzien. Hij roept God aan als getuige, :23 dat zijn motieven zuiver zijn en niet gebaseerd op wisselende gevoelens vanuit menselijke beraadslagingen. Schroom of vrees komt vaak voort uit het zien op omstandigheden waarvan de afloop onbekend is. Paulus vreesde niet voor lijden, voor mensen of omstandigheden. Hij schreef later aan Timotheus: 'Want God geeft ons niet een geest van schroom, maar van kracht en van liefde en van verstandigheid'. ^{2Tim.1:7} [NCV]